

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Karly Cháberové ve věci

žalobce

L. G.

bytem

zastoupený advokátem JUDr. Karlem Polákem

sídlem Sokolovská 95, Praha 8

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy

sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. MD-7998/2022-160/4, a ze dne 19. 5. 2022, č. j. MD-16748/2022-160/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

1. Městský soud v tomto rozsudku především rozhodl, že odvolání podané den před uplynutím odvolací lhůty u nepříslušného správního orgánu je podáno opožděně. Žalobce nemohl očekávat, že nepříslušný správní orgán ten samý den, nebo den následující podání postoupí orgánu příslušnému.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce požádal magistrát dne 15. 6. 2020 o vrácení řidičského oprávnění pozbytého kvůli dosažení 12 bodů. Ke své žádosti přiložil mj. záznam o zkoušce z odborné způsobilosti ze dne 11. 6. 2020 složené na Městském úřadu Varnsdorf. Magistrát vrátil řidičské oprávnění žalobci rozhodnutím ze dne 2. 7. 2020, č. j. MHMP 1029335/2020. Magistrát obdržel dne 10. 8. 2021 od Policie ČR podnět, z něhož vyplývalo, že žalobce nesložil samostatně zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy. Přílohou podnětu byl kamerový záznam všech zkoušek odborné způsobilosti konaných dne 11. 6. 2020 na Městském úřadu Varnsdorf.
4. Magistrát proto vydal dne 15. 12. 2021 rozhodnutí č. j. MHMP 2082849/2021 o obnově řízení (dále jen „rozhodnutí o obnově řízení“), kterým obnovil řízení o vrácení řidičského oprávnění. Žalobce se odvolal. Žalovaný vydal dne 17. 5. 2022 rozhodnutí č. j. MD-7998/2022-160/4 (dále jen „první napadené rozhodnutí“), jímž odvolání žalobce zamítl pro opožděnost. Žalovaný uvedl, že žalobce obdržel rozhodnutí o obnově řízení dne 20. 12. 2021; žalobce podal odvolání žalovanému dne 3. 1. 2022, a ten jej 7. 3. 2022 postoupil správnímu orgánu. Rozhodnutí o obnově řízení nabylo právní moci dne 5. 1. 2022. Žalovaný uznal, že nepostoupil odvolání bezodkladně, ale až po 2 měsících, ale neměl za to, že toto pochybení mělo vliv na posouzení včasnosti odvolání. Žalovaný vysvětlil pomocí odkazu na svou úřední činnost, že postoupení nesprávně podaného odvolání trvá nejméně čtyři pracovní dny. I kdyby žalovaný odvolání postoupil v nejkratší možné době, stejně by bylo opožděné, neboť 4. 1. 2022 byl poslední den pro podání odvolání.
5. Magistrát vydal dne 16. 2. 2022 rozhodnutí č. j. MHMP 293328/2022 o nevrácení řidičského oprávnění skupiny AM, B1 a B žalobci. Žalobce se odvolal. Žalovaný vydal dne 19. 5. 2022 rozhodnutí č. j. MD-16748/2022-160/3 (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Dle žalovaného vyplývá z pořízeného kamerového záznamu, že zkušební komisař přistoupil k žalobci v čase 9:07:19 hodin a gestikulováním na monitor mu poskytoval nedovolené poradenství až do času 9:09:10 hodin, kdy přistoupil k uchazeči po žalobcově levici a pokračoval v nedovolené činnosti. Žalobcova výpověď z trestního řízení, že k němu v průběhu zkoušky nikdo nepřistoupil, byla lživá. Doklad o úspěšném složení zkoušky odborné způsobilosti byl nepravdivý, protože žalobce nesložil zkoušku samostatně.
6. Žalovaný dodal, s ohledem na žalobcem namítané usnesení Městského úřadu Český Brod ze dne 7. 2. 2022, č. j. MUCB 6832/2022, o zastavení řízení, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu, a toto usnesení nedokládá správní praxi zakládající legitimní očekávání žalobce. Žalovaný podotkl, že toto usnesení je nezákonné, protože zastavilo řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

za přestupky a řízení a o nich (PřesZ), přestože o žádný přestupek nešlo. Žalovaný proto vyzval nadřízený správní orgán k zjednání nápravy v přezkumném řízení.

II.

Argumentace účastníků

7. Žalobce vznesl tři žalobní námitky:

Ad 1) Není možné, aby vedle sebe stála dvě rozhodnutí v téže věci. Žalovaný vydal napadená rozhodnutí v časovém rozestupu dvou dnů a s ohledem na jejich čísla jednací je zřejmé, že byla vyhotovována ve stejnou dobu. Žalovaný postupoval účelově tak, aby se věci nemusel dále zabývat.

Ad 2) Žalovaný v prvním napadeném rozhodnutí sám uznal, že odvolání žalobce proti rozhodnutí o obnově řízení postoupil magistrátu opožděně. Žalobce obdržel rozhodnutí o obnově řízení dne 20. 12. 2021 a odvolání podal žalovanému v zákonné lhůtě dne 3. 1. 2022. Žalovaný postupoval v rozporu s § 12 správního řádu, protože odvolání postoupil magistrátu až za dva měsíce. Žalovaný měl odvolání postoupit bezodkladně, a pokud tak neučinil, nemůže to jít žalobci k tíži. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že postoupení odvolání trvá alespoň 4 dny, protože žalovaný nevysvětlil, proč jsou 4 dny nejkratší možnou dobou k postoupení odvolání. Bezodkladnost znamená, že žalovaný měl odvolání postoupit magistrátu tak, aby nebylo opožděné a mohlo o něm být věcně rozhodnuto.

Ad 3) Druhé napadené rozhodnutí je nezákonné, protože závěru žalovaného, že žalobce jednal protiprávně, nesvědčí žádný důkaz. Zvukový záznam nebyl důkazem v řízení před magistrátem, tím byl pouze kamerový záznam. Žalovaný proto nemohl tvrdit, že zkušební komisař zvolal jméno žalobce. Žalovaný navíc nepřipustně zpochybnil rozhodnutí jiného správního orgánu pomocí strohého konstatování, že existuje určitá nejednotnost v rozhodování správních orgánů, kterou je nutné odstranit a sám podal podnět k přezkoumání postupu městského úřadu. Lze pochybovat o nepodjatosti žalovaného vůči žalobci.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a doplnil, že z historie podání jednoznačně vyplývá, že zpracovatel obdržel odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení dne 3. 1. 2022 a poprvé jej otevřel až dne 12. 1. 2022. Již v této době bylo odvolání opožděné. Žalovaný úmyslně nečekal na marné uplynutí odvolací lhůty. Předně pochybil zástupce žalobce, který navzdory poučení zaslal odvolání přímo žalovanému a nikoli magistrátu. Žalovaný měl za to, že žaloba měla být odmítnuta v části směřující proti prvnímu napadenému rozhodnutí, protože již bylo pravomocně rozhodnuto v obnoveném řízení. Z kamerového záznamu plyne, že žalobce byl volán svým jménem. Pokud si žalobce nepřehrál kamerový záznam se zvukem, jde čistě o jeho pochybení.
9. Žalobce v replice uvedl, že není sporné, zdali žalovaný postoupil odvolání bezodkladně magistrátu, ale to, zdali může jít žalobci opožděné postoupení k tíži. Žalobce adresoval odvolání správně žalovanému prostřednictvím magistrátu a odvolání bylo včas doručeno dne 3. 1. 2022. Žalovaný se vůbec nevyjádřil k nepřipustné dualitě rozhodnutí. Argumentace žalovaného byla bezpředmětná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud vedl o žalobě proti dvěma napadeným rozhodnutím jedno řízení, protože obě rozhodnutí vydal shodný žalovaný a navazovala na sebe (rozhodnutí o obnově řízení a rozhodnutí v obnoveném řízení). Soud dodává, že Magistrát hl. m. Prahy není žalovaným, navzdory označení v žalobě, protože žalovaného neurčuje žaloba, nýbrž přímo § 69 soudního řádu správního, dle něhož je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, tj. Ministerstvo dopravy.
11. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadená rozhodnutí včetně řízení, která předcházela jejich vydání. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
12. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
13. **Ad 1)** Dle žalobce nemohou vedle sebe stát dvě rozhodnutí v téže věci. Žalovaný postupoval účelově tak, aby se věci nemusel dále zabývat.
14. Městský soud upozorňuje, že překážka věci rozhodnuté nastává pouze v případě, že již bylo pravomocně rozhodnuto ve stejné věci týkající se stejné osoby; pouhá shoda v osobě účastníka řízení nepostačuje. Napadená rozhodnutí se netýkají téže věci, ale pouze téhož účastníka (žalobce). Žalovaný v prvním napadeném rozhodnutí zamítl pro opožděnost odvolání žalobce proti rozhodnutí o obnově řízení, zatímco ve druhém napadeném rozhodnutí přezkoumával rozhodnutí o nevrácení řidičského oprávnění, které bylo výstupem obnoveného řízení. Jedná se o dvě na sebe navazující, ale rozdílná řízení: 1) řízení o obnově (*iudicium rescindens*), jehož předmět spočívá v posouzení zákonných podmínek obnovy dle § 100 správního řádu; a 2) obnovené řízení (*iudicium rescissorium*), v němž je znovu řešena věc, která byla již v minulosti pravomocně rozhodnuta. Napadená rozhodnutí musí stát vedle sebe, protože právní moc rozhodnutí o obnově řízení je podmínkou pro vedení a rozhodnutí v obnoveném řízení.
15. Skutečnost, že napadená rozhodnutí byla vydána v rozmezí několika dnů a byla tedy nejspíš vyhotovována současně, nedokazuje účelovost postupu žalovaného, neboť okamžik jejich vydání sám o sobě nevypovídá o tom, že žalovaný svévolně zamítl odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení pro opožděnost, aby odvolání nemusel věcně posuzovat. Zamítnutí odvolání pro opožděnost nijak neovlivnilo druhé napadené rozhodnutí, v němž žalovaný zkoumal, zdali žalobce s ohledem na kamerový záznam splnil zákonné podmínky pro vrácení řidičského oprávnění.
16. Krátké časové rozmezí mezi vydáním prvního a druhého napadeného rozhodnutí nezkrátilo žalobce na žádném právu.
17. **Ad 2)** Žalobce namítal, že podal odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení včas dne 3. 1. 2022. Žalovaný nepostupoval v souladu s § 12 správního řádu, protože odvolání postoupil magistrátu až za dva měsíce.
18. Mezi účastníky soudního řízení správního nebylo sporné, že žalovaný opožděně postoupil odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení. Spor spočíval v určení, zdali mohla tato skutečnost založit opožděnost odvolání.
Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

19. Městský soud uvádí, že odvolací lhůta je 15 dnů a plyne ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). Je-li odvolání podáno u jiného správního orgánu, pak jej tento správní orgán bezodkladně postoupí příslušnému správnímu orgánu (§ 12 správního řádu). V takovém případě je odvolací lhůta zachována 1) pokud postupující správní orgán podá odvolání v poslední den lhůty k poštovní přepravě držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě (§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu); nebo 2) není-li z vážných důvodů možné podat odvolání u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, a odvolání je učiněno u správního orgánu vyššího stupně nejpozději posledního dne lhůty (tamtéž).
20. Žalovaný, který byl od 30. 9. 2021 v řízení zastoupen advokátem, brojil odvoláním proti rozhodnutí magistrátu o obnově řízení. Zástupce žalobce obdržel rozhodnutí o obnově řízení dne 20. 12. 2021 a rozhodnutí obsahovalo poučení o tom, že odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, jmenovitě u Odboru dopravněsprávních činností Magistrátu hl. m. Prahy se sídlem Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4.
21. Žalobce podal odvolání osobně na podatelně žalovaného dne 3. 1. 2022, navzdory tomu, že byl zastoupený advokátem a řádně poučený o příslušném orgánu k podání odvolání. Skutečnost, že žalobce na titulní straně odvolání uvedl adresu žalovaného, kterému mělo být odvolání doručeno prostřednictvím magistrátu, je pouze formální a nic nemění na tom, že žalobce odvolání podal u žalovaného, který nebyl příslušný k jeho přijetí. Žalobce nemohl důvodně očekávat, že žalovaný postoupí odvolání magistrátu za jeden den od jeho přijetí tak, aby odvolání bylo podáno do konce odvolací lhůty dne 4. 1. 2022. Bezodkladnost postoupení neznamená okamžitost. Správa příchozí a odchozí pošty není v podmínkách ústředního orgánu státní správy (ministerstva) úkonem natolik jednoduchým, aby bylo možné bezpodmínečně trvat na postoupení podání tentýž den, nebo v den následující (je třeba brát v úvahu dělbu práce, dodržování interních předpisů atd.). Soud podotýká, že žalobce neuvedl žádný vážný důvod, který mu znemožnil odvolání podat u magistrátu. To znamená, že žalobce podal odvolání u nepříslušného správního orgánu na základě své svobodné vůle, pročez musí nést nepříznivé následky s tím spojené.
22. Je pravda, že žalovanému trvalo více než dva měsíce, než odvolání postoupil magistrátu. Avšak tato nezákonnost nezkrátila žalobce na právu na podání opravného prostředku. I kdyby totiž žalovaný postoupil odvolání bezodkladně, v rozmezí několika dnů, odvolání by stejně bylo opožděné, protože ho žalobce podal předposlední den odvolací lhůty u nepříslušného orgánu. Z ničeho nevyplývá, že žalovaný mohl odvolání postoupit ještě v den jeho přijetí, nebo den následující, ale záměrně tak neučinil, aby se jím nemusel věcně zabývat kvůli marnému uplynutí odvolací lhůty.
23. Obdobně rozhodl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2017, č. j. 10 Azs 207/2017-41, bod 14: *„Stěžovatel byl o tom, kde lze odvolání podat, řádně poučen v prvostupňovém rozhodnutí, přesto podal odvolání u orgánu nepříslušného. Tomu bylo odvolání doručeno dne 4. 5. 2006, tedy poslední den lhůty. Za takové situace nelze žalovanému vytýkat, že nestihl odvolání postoupit příslušnému orgánu ještě týž den, obzvláště pokud se přihlédne k tomu, že se jednalo o podání relativně obsáhlé a nikoliv zcela přehledné. Především však nebyl v postupu žalovaného shledán žádný exces ani svévole do té míry, že by žalovaný záměrně oddálil postoupení odvolání orgánu k tomu příslušnému se záměrem, aby lhůta k tomu určená byla* Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

promeškána. Naopak – byl to stěžovatel, kdo přes poučení podal odvolání u nepříslušného orgánu, a tedy musí nést procesní důsledky z toho plynoucí.“

24. Žalobce byl zastoupen advokátem a byl řádně poučen, ke komu má odvolání podat, přesto podal odvolání bez vážného důvodu u žalovaného. Nesplnění tak krátkého časového okna pro postoupení odvolání v odvolací lhůtě není v případě žalovaného projevem libovůle. Dvoutříměsíční prodlení s postoupením odvolání samo o sobě neznámá, že žalovaný mohl odvolání postoupit v odvolací lhůtě, ale záměrně tak neučinil.
25. **Ad 3)** Žalobce považoval druhé napadené rozhodnutí za nezákonné, protože závěru žalovaného, že žalobce jednal protiprávně, nesvědčil žádný důkaz.
26. Městský soud ověřil, že přílohou podnětu Policie ČR bylo CD obsahující kamerový záznam zkoušky ze dne 11. 6. 2020 včetně zvukové stopy. Nejednalo se tedy o dva důkazy, z nichž byl proveden pouze kamerový záznam, ale o důkaz jediný, který audiovizuálně zachytil průběh zkoušky odborné způsobilosti. Právě kamerový záznam byl důkazem odůvodňujícím jak obnovu řízení, tak vydání nového rozhodnutí o nevrácení řidičského oprávnění žalobci. Není proto pravda, že žalovaný vydal druhé napadené rozhodnutí bez důkazu vypovídajícího přímo o průběhu zkoušky odborné způsobilosti.
27. Žalovaný se neřídil usnesením městského úřadu Český Brod, protože není jakožto ústřední orgán státní správy vázán právním názorem podřízeného správního orgánu vykonávajícího státní správu na úseku dopravy v přenesené působnosti. Žalovaný podotkl, že předmětné usnesení bylo nezákonné, protože jím městský úřad zastavil řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) PřesZ, přestože o žádný přestupek nešlo. Žalovaný proto vyzval nadřízený správní orgán k zjednání nápravy v přezkumném řízení. Městský soud nemá postupu žalovaného co vytknout. Žalovaný posoudil konkrétní okolnosti případu žalobce a přijal vlastní právní názor. To, že žalovaný rozhodl jinak než městský úřad, samo o sobě neznámá, že byl podjatý.
28. Žalobcova námitka proto neobstojí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
30. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. listopadu 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.